Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 474 van 2 september 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat G. DE WACHTER**
Overwinningsstraat 71/A
1060 SINT-GILLIS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 12 augustus 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: “RvV-wet”).

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE .

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DE WACHTER, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 augustus 2026 treft de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Het betreft de thans bestreden akte. Zij werd aan de verzoeker, onder de vorm van een bijlage 13*septies*, ter kennis gebracht op 12 augustus 2026. Deze bijlage 13*septies* bevat drie onderscheiden beslissingen: een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (dit is een terugkeerbesluit), een beslissing tot terugleiding naar de grens (dit is een verwijderingsbesluit) en een beslissing tot vasthouding met het oog op de verwijdering.

2. Betreffende de urgente procedure en de rechtspleging

2.1. Het beroep is (onder meer) gericht tegen een terugkeerbesluit dat gepaard gaat met een verwijderingsbesluit.

Overeenkomstig artikel 2.28, §1, eerste lid, 2° van de RvV-wet is de urgente procedure van toepassing.

2.2. Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. De ontvankelijkheid van het beroep

3.1. De beslissing tot vasthouding

Artikel 1.18 van de RvV-wet bepaalt als volgt:

"De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege en is als enige bevoegd om kennis te nemen van de beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, behalve in de gevallen waarvoor de bevoegdheid expliciet bij wet aan een ander rechtscollege wordt toegewezen."

Artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7, 8bis, § 4, 27, 29, tweede lid, 44septies, § 1, 74/6, 74/6/1, § 2, eerste lid, en § 3, eerste lid, en 57/32, § 2, tweede lid kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen."

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is derhalve niet bevoegd om zich uit te spreken over het beroep tot nietigverklaring in de mate dat dit gericht is tegen de in de bestreden akte opgenomen beslissing tot vasthouding.

De advocaat die voor de verzoeker ter terechtzitting is verschenen, heeft hieromtrent geen opmerkingen naar voor gebracht.

3.2. Het terugkeer- en verwijderingsbesluit

De Raad werpt ambtshalve een exceptie op van niet-ontvankelijkheid wegens laattijdigheid.

De ontvankelijkheid *ratione temporis* raakt de openbare orde (RvS 4 november 1980, nr. 20.686, Eeckman en Valcke). De Raad dient dus, zelfs ambtshalve, na te gaan of het beroep binnen de vervaltermijn werd ingesteld en moet ingaan op excepties van niet-ontvankelijkheid die dienaangaande worden opgeworpen. De beroepstermijn dient strikt te worden toegepast en de rechter zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671; RvS 27 maart 2001, nr. 94.316). Het is de Raad niet toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219.733).

Artikel 2.15, §§ 2 en 3, van de RvV-wet bepaalt het volgende betreffende de termijnen voor het indienen van het beroep indien dit gericht is tegen een terugkeerbesluit dat gepaard gaat met een verwijderingsbesluit (bijlage 13*septies*):

"§ 2. Het verzoekschrift wordt ingediend binnen de tien dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht:
1° (…);
2 ° indien het beroep is gericht tegen:
a) (…); of
b) (…); of
c) een terugkeerbesluit dat gepaard gaat met een verwijderingsbesluit; of
d) (…).
3° (…)
§ 3. In afwijking van paragraaf 2, wordt het verzoekschrift ingediend binnen de vijf dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht:
1° indien het een beroep betreft tegen:

a) een beslissing tot terugdrijving, of een terugkeerbesluit dat gepaard gaat met een verwijderingsbesluit, of een verwijderingsbesluit, indien aan de betrokkene reeds eerder een terugkeerbesluit of een beslissing tot terugdrijving werd betekend;
(…)"

Uit de niet betwiste gegevens van de zaak blijkt dat aan de verzoeker, onder één van zijn aliassen, reeds op 15 juni 2026 een bevel om het grondgebied te verlaten werd ter kennis gebracht (administratief dossier, stuk 202). In toepassing van artikel 2.15, §3, 1° onder a) van de RvV-wet bedraagt de beroepstermijn te dezen bijgevolg vijf dagen.

De bestreden akte werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 12 augustus 2026 zodat het pas op 24 augustus 2026 ingediende beroep niet-ontvankelijk is wegens de laattijdigheid ervan.

Ter terechtzitting heeft de advocaat die voor de verzoeker verschijnt deze vaststellingen niet betwist.

Het beroep dient derhalve te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op twee september tweeduizend zesentwintig door:

C. DE GROOTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
N. VERBRUGGHE,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
N. VERBRUGGHE	C. DE GROOTE